

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз ОК 16/2016
28.06.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милана Лазаревића, због кривичног дела злочиначко удруживање из члана 346. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката М.Ж., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 број 218/10 од 01.02.2016. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 62/16 од 23.02.2016. године, у седници већа одржаној 28.06.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 број 218/10 од 01.02.2016. године и Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 62/16 од 23.02.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 број 218/10 од 01.02.2016. године, ставом I, одлучено је да се онемогућава злоупотреба права усмерена на одуговлачење кривичног поступка, те је одбачена процесна радња назначена као захтев за изузеће председника већа судије Александра Трешњева, чланова већа судија: Винке Бераха-Никићевић и Синише Петровића, председника Вишег суда у Београду Александра Степановића и заменика јавног тужиоца Јовице Јовановића, поднет од стране окривљеног Милана Лазаревића дана 01.02.2016. године, док је ставом II, одбачен захтев за изузеће НН заменика председника Вишег суда у Београду.

Решењем Апелационог суда у Београду, Посебно одељење Кж2 По1 62/16 од 23.02.2016. године одбачена је, као недозвољена, жалба окривљеног Милана Лазаревића изјављена против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1 број 218/10 од 01.02.2016. године.

Против наведених правноснажних решења бранилац окривљеног Милана Лазаревића, адвокат М.Ж. поднео је захтев за заштиту законитости „из разлога предвиђених чланом 485. став 1. тачка 1. ЗКП, односно због повреде одредаба

кривичног поступка и погрешне примене закона“, уз предлог да Врховни касациони суд „правилном применом Закона, укине спорно Решење.“

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП поред таксативно набројаних повреда закона због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости прописано је да исти може поднети у року од 30 дана од када је окривљеном достављена правноснажна одлука под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Одредбом члана 41. став 5. ЗКП прописано је да се решење којим се захтев за изузеће одбија може побијати посебном жалбом о којој одлучује апелациони суд, а да ако је такво решење донесено после подигнуте оптужбе може се побијати само жалбом на пресуду, док је ставом 7. истог члана прописано да против решења којим се захтев за изузеће одбацује или усваја, жалба није дозвољена.

Из списка предмета произилази да је у овој кривичноправној ствари оптужница стала на правну снагу и да је побијано решење донето на главном претресу, дана 01.02.2016. године, када су и поднети захтеви за изузеће, који су овим решењем одбачени.

Обзиром да се решење против кога је поднет захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милана Лазаревића може побијати само жалбом на пресуду, те да против њега није дозвољена жалба па се без обзира на погрешно дату правну поуку и даље поступање нижестепеног суда, има сматрати да против тог решења није коришћен редовни правни лек, те да и није правноснажно, то Врховни касациони суд налази да нису испуњени процесни услови за подношење овог ванредног правног лека, прописани одредбом члана 482. став 1. и члана 485. став 4. ЗКП, па је захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.